

Editorial

Obrim les planes de la REVISTA PISSARRA per a contribuir des de la nostra modèstia al debat sobre el projecte ministerial de Reforma del sistema educatiu.

Coneixem la proposta oficial, el calendari d'implantació progressiva de la Reforma i la incitació social al debat. Cal superar el marc oficialista del debat sobre la Reforma des de la participació social per influir sobre el poder polític. Cal analitzar els seus límits, les seves insuficiències i les seves mancances. Els dèficits quantitatius del nostre sistema són prou coneguts entre els ensenyants, cal dur aquest debat a la societat.

El diagnòstic sobre el fracàs escolar, que és implícit en el discurs de la Reforma, és parcial i sobretot insuficient; no és estrictament un problema escolar, encara que tenguí els seus aspectes específicament escolars. És un problema que requereix solucions socio-polítiques. Reduir el fracàs és dur a terme una política econòmica i social afavoridora de les classes populars. És dotar de més recursos humans i materials als centres que escolaritzen, preferentment als sectors socials populars. És en definitiva, realitzar una política de discriminació positiva cap als sectors socials populars.

El debat sobre la financiació de la Reforma és cabdal i no es pot limitar a l'extensió de l'escolarització obligatòria fins als 16 anys objectiu ajornat per cert pel PSOE des de l'any 1982. És imprescindible un increment dels pressuposts d'educació

que ens acosti a la mitjana del Països de la C. E. E., i cal un repartiment que potenciï la xarxa pública.

La planificació dels recursos materials, humans i pedagògics és l'altre eix central que donaria credibilitat a la Reforma.

La reestructuració del sistema escolar, en tot el que comporti de qualificació i especialització dels ensenyants, es pot resoldre (no ho semblen així les intencions oficials) sense confrontacions corporativistes si hi hagués la voluntat política —com sempre també és econòmica— d'anar cap el COS ÚNIC d'ENSENYANTS.

Com és possible creure amb un projecte de Reforma si altres lleis de matís reformista del mateix govern han defraudat les expectatives dels sectors progressistes.

La LODE que ha consagrat la doble xarxa i la financiació pública dels centres privats sense que els treballadors del sector haguin experimentat aquelles millores salarials i pedagògiques per a dignificar la seva professió.

Encara la nostra comunitat està esperant el desenvolupament de la LODE que possibilita la més àmplia participació social a través dels Consells Escolars de Comunitat, Illa o Municipals. Sense transferències en matèria educativa per a la nostra comunitat, més enllà d'oportunitats polítiques i entrebancs centralistes, no tindrem l'eina per a planificar el nostre sistema escolar, condició sine qua non per a possibilitar una reforma del sistema educatiu, cap a l'Escola Mallorquina, Menorquina, Eivissenca i Formenterina.

